

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๙๐/๒๕๖๒

เรื่อง การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๒๓

เรื่อง ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับวิธีการทางภาษีเงินได้

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชียังต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๕๘ (๔/๒๕๖๒) เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ใช้การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๒๓ เรื่อง ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับวิธีการทางภาษีเงินได้ ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

จักรกฤษณ์ พาราพันธกุล

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 23
เรื่อง ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับวิธีการทางภาษีเงินได้

คำนำ

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 23 เรื่อง ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับวิธีการทางภาษีเงินได้ ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2561 (IFRIC Interpretation 23: Uncertainty over Income Tax Treatments (Bound Volume 2019 Consolidated without early application))

****คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้****

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 23
เรื่อง ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับวิธีการทางภาษีเงินได้

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 23

เรื่อง ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับวิธีการทางภาษีเงินได้

อ้างอิง

ความเป็นมา	1
ขอบเขต	4
ประเด็น	5
มติ	6
กิจการควรพิจารณาวิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอนแยกต่างหากหรือไม่	6
การตรวจสอบโดยหน่วยงานจัดเก็บภาษี	8
การกำหนดกำไร (ขาดทุน) ทางภาษี ฐานภาษี ขาดทุนทางภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ เครดิตภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ และอัตรากำไร	9
การเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงและสถานการณ์	13
ภาคผนวก	
ก แนวทางในการปฏิบัติ	
ข วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 23 เรื่อง ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับวิธีการทางภาษีเงินได้ กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 1 ถึง 14 และภาคผนวก ก และ ข

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 23 เรื่อง ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับวิธีการทางภาษีเงินได้

อ้างอิง

- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลาการรายงาน
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้

ความเป็นมา

- 1 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ ให้ข้อกำหนดเกี่ยวกับภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบัน สินทรัพย์และหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี กิจการต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ โดยอ้างอิงกับกฎหมายภาษีอากรที่มีผลบังคับใช้
- 2 การปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากรสำหรับรายการใดรายการหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งอาจจะยังไม่ชัดเจน จึงยังไม่ทราบวิธีการทางภาษีวิธีใดวิธีหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับภายใต้กฎหมายภาษีอากรในอนาคตจนกว่าหน่วยงานจัดเก็บภาษีจะกำหนดวิธีการทางภาษีหรือศาลจะทำการตัดสิน ดังนั้น วิธีการทางภาษีวิธีใดวิธีหนึ่งที่มีข้อพิพาทหรืออยู่ระหว่างการตรวจสอบโดยหน่วยงานจัดเก็บภาษีอาจกระทบต่อวิธีการทางบัญชีของกิจการเกี่ยวกับภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบัน หรือสินทรัพย์หรือหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี
- 3 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กล่าวถึง
 - 3.1 “วิธีการทางภาษี” หมายถึง วิธีการที่กิจการใช้หรือคาดว่าจะใช้ในการนำเสนอแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้
 - 3.2 “หน่วยงานจัดเก็บภาษี” หมายถึง หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งหรือหลายหน่วยงานที่จะตัดสินว่าวิธีการทางภาษีใดเป็นที่ยอมรับภายใต้กฎหมายภาษีอากร ซึ่งอาจรวมถึงคำตัดสินของศาล
 - 3.3 “วิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอน” คือ วิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอนว่าหน่วยงานจัดเก็บภาษีที่เกี่ยวข้องจะยอมรับว่าเป็นวิธีการทางภาษีภายใต้กฎหมายภาษีอากร ตัวอย่างเช่น กิจการตัดสินใจว่าจะไม่นำส่งแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้ของประเทศหนึ่ง หรือไม่รวมรายได้ประเภทใดประเภทหนึ่งในกำไรทางภาษี รายการ

ดังกล่าวจัดเป็นวิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอนหากการยอมรับในวิธีการดังกล่าวมีความไม่แน่นอนภายใต้กฎหมายภาษีอากร

ขอบเขต

- 4 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้อธิบายวิธีการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง *ภาษีเงินได้* เมื่อมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับวิธีการทางภาษีเงินได้ ในสถานการณ์ดังกล่าว กิจการต้องรับรู้รายการและวัดมูลค่าภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบัน หรือสินทรัพย์หรือหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง *ภาษีเงินได้* โดยอ้างอิงจากกำไร (ขาดทุน) ทางภาษี ฐานภาษี ขาดทุนทางภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ เครดิตภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ และอัตรากำไรที่ใช้จากการถือปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

ประเด็น

- 5 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้จะกล่าวถึงประเด็นต่อไปนี้ เมื่อมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับวิธีการทางภาษีเงินได้
- 5.1 กิจการควรพิจารณาวิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอนแยกต่างหากหรือไม่
 - 5.2 สมมติฐานที่กิจการใช้เกี่ยวกับวิธีการทางภาษีกรณีที่อยู่ระหว่างการตรวจสอบโดยหน่วยงานจัดเก็บภาษี
 - 5.3 กิจการกำหนดกำไร (ขาดทุน) ทางภาษี ฐานภาษี ขาดทุนทางภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ เครดิตภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ และอัตรากำไรอย่างไร และ
 - 5.4 กิจการพิจารณาการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงและสถานการณ์อย่างไร

มติ

กิจการควรพิจารณาวิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอนแยกต่างหากหรือไม่

- 6 กิจการต้องกำหนดว่าจะพิจารณาวิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอนแต่ละวิธีแยกจากกัน หรือรวมกันกับวิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอนอื่นวิธีใดวิธีหนึ่งหรือมากกว่า โดยเลือกจากวิธีการที่คาดการณ์ผลลัพธ์ของความไม่แน่นอนได้ดีกว่า ในการประเมินว่าวิธีการใดคาดการณ์ผลลัพธ์ของความไม่แน่นอนได้ดีกว่า กิจการอาจพิจารณาจาก ตัวอย่างเช่น (ก) กิจการจัดทำแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้ และเอกสารประกอบวิธีการทางภาษีอย่างไร หรือ (ข) กิจการคาดการณ์ว่าหน่วยงานจัดเก็บภาษีจะทำการตรวจสอบ และจะแก้ไขประเด็นที่อาจเกิดขึ้นจากการตรวจสอบดังกล่าวอย่างไร

- 7 หากกิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 6 และกิจการพิจารณาว่าควรรวมวิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอนมากกว่าหนึ่งวิธีรวมกัน กิจการต้องอ่านคำนิยามของคำว่า “วิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอน” ในการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เพื่อนำไปพิจารณารวมกันเป็นกลุ่มของวิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอน

การตรวจสอบโดยหน่วยงานจัดเก็บภาษี

- 8 ในการประเมินว่าวิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอนจะกระทบต่อการกำหนดกำไร (ขาดทุน) ทางภาษี ฐานภาษี ขาดทุนทางภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ เครดิตภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ และอัตรากำไรอย่างไร กิจการต้องสมมติว่าหน่วยงานจัดเก็บภาษีมียุติตรวจสอบจำนวนเงินของรายการดังกล่าว และมีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดอย่างครบถ้วน ขณะที่ทำการตรวจสอบ

การกำหนดกำไร (ขาดทุน) ทางภาษี ฐานภาษี ขาดทุนทางภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ เครดิตภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ และอัตรากำไร

- 9 กิจการต้องพิจารณาความเป็นไปได้ที่หน่วยงานจัดเก็บภาษีจะยอมรับวิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอนนั้น
- 10 หากกิจการสรุปว่ามีความเป็นไปได้ที่หน่วยงานจัดเก็บภาษีจะยอมรับวิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอน กิจการต้องกำหนดกำไร (ขาดทุน) ทางภาษี ฐานภาษี ขาดทุนทางภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ เครดิตภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ หรืออัตรากำไร ด้วยวิธีที่สอดคล้องกันกับวิธีการทางภาษีที่กิจการใช้ หรือคาดว่าจะใช้ในการนำเสนอแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้
- 11 หากกิจการสรุปว่าไม่มีความเป็นไปได้ที่หน่วยงานจัดเก็บภาษีจะยอมรับวิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอน กิจการต้องสะท้อนผลกระทบของความไม่แน่นอนที่กำหนดกำไร (ขาดทุน) ทางภาษี ฐานภาษี ขาดทุนทางภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ เครดิตภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ หรืออัตรากำไรที่เกี่ยวข้อง กิจการต้องสะท้อนผลกระทบของความไม่แน่นอนสำหรับวิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอนแต่ละวิธี ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งดังต่อไปนี้ ขึ้นอยู่กับว่าวิธีการที่กิจการคาดว่าจะคาดการณ์ผลลัพธ์ของความไม่แน่นอนได้ดีกว่า
- 11.1 วิธีจำนวนเงินที่มีความเป็นไปได้สูงสุด คือจำนวนเงินที่มีความเป็นไปได้สูงสุดเพียงจำนวนเงินเดียวในช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ วิธีจำนวนเงินที่มีความเป็นไปได้สูงสุดจะคาดการณ์ผลลัพธ์ของความไม่แน่นอนได้ดีกว่าหากผลลัพธ์ที่เป็นไปได้มีเพียงสองกรณี หรือมูลค่ารวมเป็นมูลค่าเดียว
- 11.2 วิธีมูลค่าที่คาดหวัง คือผลรวมของจำนวนเงินที่ถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็นในช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ วิธีมูลค่าที่คาดหวังจะคาดการณ์ผลลัพธ์ของความไม่แน่นอนได้ดีกว่า หากผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ไม่ได้มีเพียงสองกรณีหรือไม่ได้มีมูลค่ารวมเป็นมูลค่าเดียว
- 12 หากวิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอนกระทบต่อภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบัน และภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี (ตัวอย่างเช่น หากวิธีการดังกล่าวกระทบกับกำไรทางภาษีที่ใช้กำหนดภาษีเงินได้ของ

งวดปัจจุบัน และฐานภาษีที่ใช้กำหนดภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี) กิจการต้องใช้ดุลยพินิจและประมาณการสำหรับภาษีเงินได้ของงวดปัจจุบันและภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีให้สอดคล้องกัน

การเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงและสถานการณ์

- 13 กิจการต้องประเมินการใช้ดุลยพินิจหรือประมาณการตามข้อกำหนดของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใหม่ เมื่อข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่เคยใช้อ้างอิงในการใช้ดุลยพินิจหรือประมาณการมีการเปลี่ยนแปลงไป หรือข้อมูลใหม่ที่ได้รับส่งผลกระทบต่อการใช้ดุลยพินิจหรือประมาณการ ตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงของข้อเท็จจริงและสถานการณ์ อาจเปลี่ยนแปลงข้อสรุปของกิจการเกี่ยวกับการยอมรับวิธีการทางภาษี หรือประมาณการของกิจการได้รับผลกระทบจากความไม่แน่นอน หรือทั้งคู่ ย่อหน้าที่ ก1 ถึง ก3 ระบุแนวทางปฏิบัติกรณีมีการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงและสถานการณ์
- 14 กิจการต้องสะท้อนผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในข้อเท็จจริงและสถานการณ์ หรือจากข้อมูลใหม่ที่ได้รับเป็นการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน ในการพิจารณาว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายหลังรอบระยะเวลารายงานเป็นเหตุการณ์ที่ต้องปรับปรุงหรือไม่ต้องปรับปรุง

ภาคผนวก ก

แนวทางในการนำมาปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับนี้ และมีผลบังคับเช่นเดียวกับส่วนอื่นของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 23 เรื่อง ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับวิธีการทางภาษีเงินได้

การเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงและสถานการณ์ (ย่อหน้า 13)

- ก1 การถือปฏิบัติตามย่อหน้า 13 ของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ กิจการต้องประเมินความเกี่ยวข้องและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงและสถานการณ์หรือข้อมูลใหม่ภายใต้กฎหมายภาษีอากรที่มีผลบังคับใช้ ตัวอย่างเช่น บางเหตุการณ์อาจส่งผลให้มีการประเมินการใช้ดุลยพินิจหรือประมาณการเกี่ยวกับวิธีการทางภาษีวิธีหนึ่งใหม่ แต่อาจไม่มีผลกระทบสำหรับวิธีการทางภาษีอีกวิธีหนึ่ง หากวิธีการทางภาษีดังกล่าวเป็นไปตามกฎหมายภาษีอากรที่แตกต่างกัน
- ก2 ตัวอย่างต่อไปนี้เป็น การเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงและสถานการณ์หรือข้อมูลใหม่ที่ส่งผลให้เกิดการประเมินการใช้ดุลยพินิจหรือประมาณการตามข้อกำหนดของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใหม่ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงสถานการณ์ต่อไปนี้
- ก2.1 การตรวจสอบ หรือการดำเนินการของหน่วยงานจัดเก็บภาษี ตัวอย่างเช่น
 - ก2.1.1 ความเห็นชอบหรือความไม่เห็นชอบจากหน่วยงานจัดเก็บภาษีกับวิธีการทางภาษี หรือวิธีการทางภาษีที่มีความคล้ายคลึงกันที่ใช้โดยกิจการ
 - ก2.1.2 ข้อมูลที่หน่วยงานจัดเก็บภาษีเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับวิธีการทางภาษีที่คล้ายคลึงกันที่ใช้โดยกิจการอื่น
 - ก2.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเงินรับชำระหรือจ่ายชำระของวิธีการทางภาษีที่คล้ายคลึงกัน
 - ก2.2 การเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดโดยหน่วยงานจัดเก็บภาษี
 - ก2.3 การสิ้นสุดระยะเวลาในการตรวจสอบหรือการตรวจสอบซ้ำของหน่วยงานจัดเก็บภาษี
- ก3 หากพิจารณาโดยแยกออกจากปัจจัยอื่น การไม่ได้รับความเห็นชอบหรือความไม่เห็นชอบจากหน่วยงานจัดเก็บภาษีกับวิธีการทางภาษี มีความเป็นไปได้ยากที่ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงและสถานการณ์หรือข้อมูลใหม่ ที่จะส่งผลต่อการใช้ดุลยพินิจและประมาณการตามข้อกำหนดของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

การเปิดเผยข้อมูล

- ก4 เมื่อมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับวิธีการทางภาษีเงินได้ กิจการต้องกำหนดว่าจะเปิดเผยข้อมูลต่อไปหรือไม่
- ก4.1 ดุลยพินิจที่ใช้ในการกำหนดกำไร (ขาดทุน) ทางภาษี ฐานภาษี ขาดทุนทางภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ เครดิตภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ และอัตรากำไร ตามการถือปฏิบัติย่อหน้าที่ 122 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน และ
- ก4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐานและประมาณการที่ใช้ในการกำหนดกำไร (ขาดทุน) ทางภาษี ฐานภาษี ขาดทุนทางภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ เครดิตภาษีที่ยังไม่ได้ใช้ และอัตรากำไร ตามการถือปฏิบัติย่อหน้าที่ 125 ถึง 129 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน
- ก5 หากกิจการสรุปว่ามีความเป็นไปได้ที่หน่วยงานจัดเก็บภาษีจะยอมรับวิธีการทางภาษีที่มีความไม่แน่นอน กิจการต้องกำหนดว่าจะเปิดเผยผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากความไม่แน่นอนเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นเกี่ยวกับภาษีเงินได้ ตามย่อหน้าที่ 88 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้

ภาคผนวก ข

วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ และมีผลบังคับใช้เช่นเดียวกับส่วนอื่นของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 23 เรื่อง ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับวิธีการทางภาษีเงินได้

วันถือปฏิบัติ

- ข1 กิจการต้องปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ หากกิจการถือปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

- ข2 ณ วันที่นำมาปฏิบัติใช้ครั้งแรก กิจการต้องถือปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ตามวิธีใดวิธีหนึ่งต่อไปนี้
- ข2.1 ปรับปรุงย้อนหลังตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด หากสามารถทำได้โดยไม่ใช้ข้อมูลที่ทราบในภายหลัง หรือ
- ข2.2 ปรับปรุงย้อนหลังโดยการรับรู้ผลกระทบสะสมจากการนำการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาปฏิบัติใช้ครั้งแรก ณ วันที่นำมาปฏิบัติใช้ครั้งแรก หากกิจการเลือกวิธีนี้ กิจการต้องไม่ปรับข้อมูลเปรียบเทียบใหม่ แต่ต้องรับรู้ผลกระทบสะสมจากการนำการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาปฏิบัติใช้ครั้งแรก โดยการปรับปรุงยอดยกมาของกำไรสะสม (หรือองค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้นตามความเหมาะสม) วันที่นำมาปฏิบัติใช้ครั้งแรก คือวันที่เริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานประจำปีซึ่งมีการนำการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาปฏิบัติใช้ครั้งแรก